

KOCIE (3) *sb n*

N pl kocięta (3).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Nowo narodzony, niedorosły kot; catulus felis Cn (3) : FalZioł V 112; CZemu niektóre zwierzęta flepo fie rodzą, iako łzczenięta, kocięta, etc. GlabGad B4v.

Przen: Aluzja do żartu zwanego ciągnieniem kota: dziecko człowieka, który się w ten sposób ośmieszył (1) : A to zifkał wtim oblowie Yfz go kazdi kurem zowie Bo on Czo harcował wbloczcie Y dzis go wolaią koczie A będzieli miał panięta To ifczie pewne koczięta RejRozm 404.

ZCh